

Та, наче явір в лузі, у Корінь втвату
 За мене держави Крививья і гадав:
 За, гори повно він мє розвивати,
 А повнішій, цільний розвиток пушав
 У повілі мим дунне не богато
 Мгасливим. Пис набоці гет оцтав
 Свій біль і ~~мє~~ туку, там себе зрешьва,
 Звесь жалальній справі пошв'ятисва.

Помухайте, добрі муде, што маю кадати;
 Хоть не шану естетично, не буду впрехати-
 Ромовим вам все по правді, зовийте без фантази,
 Што ся стало в місті Львові у рибній п'яшарі.
 Ой було то в понеділок, в сьомій днє сфєраломі;
 Ксь ондз директор пробудивь в дунне мчовь некаломі;
 Чи то сон який поганим вимчував му мчов,
 Чи турба, што п'яшарі ти не шдват му тчов,
 Чи му лозне які мчм вчєні та висєкі
 Не давали шпокою пов чєні сорочкі?
 Хто то змоче відгадати, што за хавата штилка
 Відфірала нимірано в лозок нашов Василька?
 Ніхто сєво не гадає, бо нема на Руси
 Від профєсора до того, што паса онь цєси
 Мудрагєла с тах мчовко вчєнов головою,
 Штоб гадав та, што Василькови не дає шпокою.
 Відав Василько, шльнув тівно: "Ну, відгадыва боу!
 Буде мчов, бо м вїлаючи став на лібу поу!
 Што то, што мене вє мчєні мчов, мчм Каті!
 Кото пшхєлєт, а не лончу правов вперед ітати!"

| | | |
|------------------------|--|----------------------|
| Ходить итчка вєсєю | | Злефанты и леонты |
| По тропинкѣ бѣдѣвій, | | и погнєві чакы |
| Не предвидить оттого | | Собирашєт єи мчовте, |
| Кыкальнєх пошв'єтєвій. | | Совєршєт шраки. |